

CA NOSTRA

*** ANY SEGON, NÚM. 72 ***

*** SETMANARI POPULAR ***

INCA, 6 DE FEBRER DE 1909 ***

L'ABC DEL REGIONALISME

V

SOBRE LO METEIX

Tothom sab que'l renaixement de Catalunya y el de Mallorca son dues obres germanes, o millor dit una meteixa obra; que tot lo d'aquí s'es desenrotllat paralelment a lo d'allà. Que desde n'Aguiló y els primers mestres mallorquins qui junt amb els catalans resuscitaren la llengua, no hi ha un sol nom gloriós dins la literatura mallorquina, que no sia el d'un entusiasta CATALANISTA. Que la instauració y l'esplendor dels Jocs Florals de Barcelona, que tanta transcendència política han tengut, son deguts en bona part als mallorquins. Qu'els regionalistes d'aquí may son estats considerats com a esters en lloc de Catalunya. Que més d'un entre ells ha influït desde l'atenèu y desde la premsa en la marxa social y política del catalanisme. Amb una paraula, que'l vertader regionalisme es estat sempre obra de unió y de germanor entre catalans y mallorquins.

Convé dirho ben clar. El mallorquinisme, si s'entén bé, no es res diferent del catalanisme. L'obra mallorquinista es una part de l'obra catalanista. El catalanisme es també obra NOSTRA.

Que protesti d'això qui vulga en nom de la burocracia y dels vells principis del uniformisme y de la centralisació; però que no veng a protestarne, a escuses d'amor a la Roqueta y en nom de ses xeremies, ses ensaimades y sa font de ses Tortugues, cap patriota chico d'aquests qui may han fet res, com no sia llegir coverbos, pel desvetlament de Mallorca.

Res més absurde y ridícol qu'aquest mallorquinisme «separatista» que alguns pobres d'esperit professen y volen oposar al catalanisme, y que no es més que un imigrat provincialisme qui no té de mallorquí més qu'els defectes.

Si's llamenten les tendències separatistes que circumstancies doloroses y violentes feren aparéixer dins el catalanisme y que tendien al divorci de dues nacions germanes, no es també condemnable aquest odi mesquí, aquestes prevencions antipàtiques, aquest divorci moral que alguns voldrien amb el poble amb qui ens uneixen tots els vincles de la sanció de la llengua y de l'història?

En el primer d'aquests articles simbolisavem la humanitat en un gran arbre genealògic de races, nacions y pobles. Doncs bé: la doctrina regionalista destríu unes branques de les altres, però no les vol amputades de son tronc natural! Y el nostre tronc natural es Catalunya.

LE QÜ.

CINEMATÓGRAF

A-EN JOSEP FONT.

*Dins boires de penombra la sala está sumida,
els riures y murmuris s'escampen vagament.
Com notes tremoloses de bellesa dormida,
els rostres femenins tenen refleigs d'argent.*

*Comensa l'espectacle. La tela il·luminada
ens mostra, ab bellugueig, els drames fugitius
y passen rapidíssimes les ones de gentada,
que corren per les planes y cauen dins els rius.*

*Les dones son marcides dins blanques vestidures,
ab barbes esfumades, els homes esllanguits
y son totes ploroses les tendres criatures.*

*D'encisos y de fades els aires s'han rublits.
Les ninfes han passat dins selva purpurina.
Reina gran quietut. La sala s'il·lumina.*

MIQUEL FORTESA.

ACCIÓ SOCIAL POPULAR

I

Per nigu es un secret a dins Mallorca, la constitució a Barcelona (com a centre) d'una entitat semblant a n el *Volksverein* alemà y a l'*Unione popolare dei cattolici d'Italia*, creada el mes de Febrer de 1906 per correspondre a l'invitació de S. S. Piu X en la Enciclica *Il fermo proposito* de 11 de Juny de 1905.

Però lo que no saben molts es, en que consisteix propiament aquesta *Acció social popular*, y axò es lo que farem, si Deu mos dona lleguda, ab aquest article y un parey més que en vendrán darrera.

Preocupat el gran Windthorst dels progressos crexents del socialisme alemà, va aconsebre l'idea de fundar una institució que s'oposàs a n-aqueix moviment fatal a la Religió y a la Patria, institució qu'abarcàs a tots els catòlics alemans y que defensàs els interessos ma-

terials y morals del poble, qu'elevàs la cultura y la situació econòmica en qu'es trobava, y per tot axò fundà el gloriós *Volksverein*.

L'eminent professor de l'Universitat de Pisa, Jusep Toniolo, explica el fi de l'*Unione popolare* senyalantli tres funcions: *unificadora*, de totes les persones que tenguent unes matexes aspiracions, vulguen unir-se per implantar els ideals de la civilització cristiana; *educadora*, estenguent la cultura etic-social que's difundeix del Cristianisme; *promotora y coordinadora*, fundant institucions econòmiques y socials y federantles per multiplicar la potencia d'acció.

Doncs bé, lo que Windthorst per Alemanya, y Toniolo per Italia; s'ho passà pel cap, un eminent sociòlec, per Espanya, el P. Gabriel Palau, de la Companyia de Jesús.

Y no estigué satisfet, fins que ab unió d'una partida de catòlics espanyols de bon deveres, posà sa primera pedra, a principis de l'any passat a Barcelona, de l'*Acció Social Popular*, el funcionament de la qual, exposarem ab articles successius.

B. J. C.

CONTARELLES

(De F. Mistral)

La vella Renarda pren el sol asseguda demunt un bigalot davant el seu casull. Es una pobre jaia, revellida, mostia y plena de rucs, com una figa secallona, qui, cassant les mosques que li piquen el nas, s'ensopeix y beca, prenguent el sol.

—Com vos va, tia Renarda; que feim una becadeta?—

—Que vols que fassa! Y per dir la veritat, estic su-aquí, y no dorm ni estic desperta. . . Somnii y pas *pare nostres*; y resant, resant, acab per condormirme. . . Oh! quina cosa més trista qu'es no poder treballar! Les hores son més llargues qu'un diner de fil.

—No veis que hi aplegareu un reuma an el soll!

—Bon Jesús! Jo hi he d'aplegar reuma! No veus qu'estic més seca qu'un tros d'esca! Si me feien bullir, me pens que no'm treurien una gota d'oli.

—Si fos de vos m'en aniria a conversar una estona ab les altres jaies. Així el temps vos passaria més aviat.

—Deu meu! Les velles de la meva edat ja

no son d'aquest mon; y aviat ja no'n quedarà cap da viva. ¡Veiem! Quines hi ha encara? La pobra Genoveva, sorda com una massa; la vella Patena, qui caduca; Na Catalina Fura, que no fá més que gemegar... Y com jo ja'n tenc prou ab les meves penes, val més estar tota sola.

—Idò, perque no anau an els llevadors, que hi ha gent jove, y allà podrieu fer una xerradeta ab les rentadores?

—¡Sí, aturat un poc! Sabs que son elles?— Unes cotorres qui tot lo dia murmuren d'un y de l'altre, sense dir més que mal, y rientse de tothom, com unes beneïtes.—Qualque dia el Bon Jesús les castigarà... Ah! no; ja no es com en el meu temps.

—Y de que parlaven llavors?

—De què?—Contavem històries, rondalles y succèits qui dovaven gust ferm, com: *La Serp dels set caps; En Joan poca por; El còs sense ànima...* Oh! y cada una d'aqueixes rondalles a lo menys durava tres o quatre vetllades.

«En aquell temps filava l'estam y el cányom. L'hivern en haver sopat preniem la filoua y nos reuníem dins qualque estable gran. Defora el vent siulava y els cans lladraven an el llop. Però noltros, ben calentes, nos arremolinavem sobre la femada del ramal, y mentres els homes, ab la roba de munyir, o de pasturar el bestia, fumaven tranquilament la pipada, y els anyells, remenant la coua, xupaven el breguer de llurs mares, les dones, com deia, escoltavem filant, les rondalles que contaven.

«Yo no sé com era, però la veritat es que llavors se parlava d'una partida de coses de les que avuy no s'en parla; de coses que moltes persones de cara y ulls, qu'hem conegudes, asseguraven haver vistes.

«Sense anar més alluny, vet-aquí la tia Miana, la dona del Cadirer, que ses netes ara viuen en el Clòs del Paperdut, doncs aquesta, un dia que s'en anava a recullir lleya seca pel camp va trobar una polla blanca, una hermosa gallina a punt de pondre. La tia Miana al instant s'acalá per posarli les mans demunt... però la gallineta, més llesta qu'ella, va fugir depressa anantsen a picar l'herba, un tros lluny. Na Miana s'hi acostá a poc a poc; altra vegada, veient que la gallina s'era arrufada, com si volgués que l'agafassen.—Bé li deia: *tita, tita, tita*, emperò tot-duna que se pensava arribarli, la gallina ¡paf! pegava un bot; y la tia Miana, qu'era un poc caparruda, se feya envant derrera la polla. Per ventura la va seguir més d'una hora. A la fi, reparant que'l sol ja s'era post, va tenir por y s'en torná a ca-seva. Ben segur que va fer prou bé, perque si hagués volgut seguir aquella gallina durant la nit ¡quí sab, Verge Santa, aont l'hauria menada!

«També he sentit contar d'un cavall o d'un mul, altres diuen una trutja, qui sortia desiara an els caps buits al eixir de la taverna. Així va esser, qu'un vespre, a Avinyó, un estol de perduts qui venien d'unes nocces, veren un cavall negre que surtia de dins una clava-guera.

«Oh! quin cavall més guapo! va dir un

d'ells.—Esperau un poc que vaig a posarmhi demunt ab un bot.

«El cavall el deixá muntar.

—«Encara hi ha lloc per mí,—va dir un altre.

«Y s'hi va aixancar.

—«Jo encara hi cab,—va afegir el tercer, y feu com els altres dos. Els demés seguiren son exemple, y tants com s'en hi posaven, el cavall s'allargava, s'allargava tant y tant, que ja n'hi cualcaven dotze, quant el qui feia tretze va esclamar:

—«Jesús, María y Juseph! encara n'hi cap un.

«Al punt el cavall negre va desaparèixer y els joves se trobaren drets en terra, de lo més retgirats... Venturosament el darrer havia dit «Jesús, María y Juseph» perque si no, ja es segur, qu'aquella mala bestia los s'en hauria duits a l'infern.

«Sabs de qu'es parlava també?—D'una casta de gent qui en punt de mitja nit anava a fer tomboleyes per mitj de la planura, y llavors, un derrera l'altre, tots s'en anaven a beure a la Tassa d'Argent. Los deien brui-xots y a cada encontrada n'hi havia qualqun. Jo mateixa n'he coneguts molts,—que no vull anomenar per amor de llurs fills.—Lo cert y segur es qu'era una mala gent. Basta que't diga qu'una vegada que'l meu avi era anat a pasturar la guarda an el Guix, al passar per derrera la casa del Mas dels Preveres, va voler mirar per la barbacana, y ¿que't penses que va veure, Deu meu!—Va veure dins la vella cuina del casal abandonat, una partida d'homos que jugaven a la pilota ab infants, ab infantons de mamella tot núus, qu'havien robat de dins llurs bressols. Aquells homonots los se tiraven de ma en ma, de l'un a l'altre. Això fa tremolar!

Traducció den
JOAN ROSSELLÓ.

OLI

A continuació copiam de «L'Art del Pages» un article per col·laborar en nostres idees respecte l'arrancament d'abres fruitals, que sempre hem vist ab desagrado, manifestantho moltes vegades en converses particulars.

«Sempre hem patrocinat y abogat per la pluralitat de conreus, y ara l'aument de preu de l'oli ve a donarnos la raó, com un altre dia serà lo de l'ametla, vellana, vimec, garrova, vi, blat... etc... etc...»

La borrarxera de plantar vinya s'es estroncada, per lo baix preu en que se cotisa'l vi. Al nostre modo de veure es una locaria més grossa l'arrancar-la, com molts fan avuy; sobre tot en terrenos aont hi va be, dona bona calitat y son aprop del poblat: contribuint totes aquestes raons ab que compta, lo fácil y bon conreu de la mateixa.

Ja vendrá dia que'l vi tornarà a valer, allavors sabrá greu lo arrancat. Les vinyes cada dia se farán més velles y produiran menos; les llunyanes de poblat s'abandonarán, convertintse en hermòts; les del mal terror també, y la producció cada dia anirà de baixa y com no'n tenim prou, puis si bé cullim di-

vuyt milions d'hectòlitres de vi en tota la Espanya, som altres tants habitants y ab prou feynes n'hi hauria prou pera'l mercat interior, puis no hi ha ningú que no'l se begui a un hectòlitre de vi al any.

Perque'l vi torni a valer no fa falta més sino que les lleys se cumplesquin y que los governs ho siguen de governs, ¡puis al meu modo de veure, encara no'n cullim prou pera nosaltres meteixos.

Pagesos, no arranqueu vinya. Plantau en bona hora oliveres, ametlers, vellaners, garrovers, vimegueres al terror que cada arbre li siga propi y no volgueu cullir una sola cosa may, puis si aquesta no val, ja vos trobau penjats. Sembri, el qui tenga terres apropiat pera ferho, y tot ab ordre y bon conreu.

Mirau, y servesqui com exemple lo que està passant ab l'oli.

Per la malevolensa ab que se mirava la olivera; per son poc rendiment; quan vengué la plaga filoxèrica se'n arreballaren moltes, que avuy nos farien prou servey y nos donarien a hores d'ara bon profit, puis l'oli es un producte que sempre tindrà llur preu, perque s'exporta.

S'ha d'anar doncs sempre ab peus de plom en destruir lo creat, puis no hi ha res qu'en agricultura s'improvisi.

La puja del oli ha succeït, em primer terme, per la poca cullita general del mateix y per haver vengut aquí a Catalunya comissions franceses, japoneses, italianes, belgas y d'altres indrets que l'han perseguit; alarmanant de mala manera als culliters.

En general s'ha pagat de 30 a 36 duros la carga entre nosaltres y no hi ha que formarse il·lusions de gayre més. Son preus ben ventajosos.

EMILI PASCUAL Y AMIGÓ.

Torre blanca (Bruch) y Janer de 1909.

OBRES DE LLUCH

Mos ha assegurat persona qu'en deu estar enterada, per residir a n-aquell Santuari, que ja se fa via treballant a la descosida a n-el camí que ha de serpentetjar pel puix, desde aont descubriren la Mare de Deu, per adressarhi el Rosari Monumental en projecte. Que també s'ha contratada l'empresa, per restaurar la Iglesia baix la direcció den Gaudí, y continuar les obres de l'engrandiment de noves cetles, ab la condició que dins l'espai de tres mesos ha de quedar llest, a fi de poder hostetjar a les pelegrinacions que hi pujarán per l'estiu venider.

Mes, la direcció d'aquell Santuari, provisorament de tot, té pensat conduir noves aigües a Lluç, per poder fer retjar a diferents endrets de la gran plassa, fonts abundoses per comoditat dels pelegrins y perque tothom se purga assaciarse d'aigües ab facilitat per més que sien molts de mils els romeus que hi pujin en un meteix dia.

Ala idò, si comensam, també nosaltres, a prepararnos per la gran pelegrinació, ja veis qu'a Lluç no s'escatima res per hospedarnos ab amor.

"BOLETÍN OBRERO,"

Es sortit el primer número d'aquesta publicacioneta mensual empresa per alguns socis del Círcol d'Obrers Catòlics de Palma y destinada a la defensa dels interessos morals y materials del poble.

«La *Justicia del Reine de Deu*,—diu en son article de presentació,—informarà nostre criteri.

«Nostre llenguatge serà sincer, desapassionat, al alcans de tothom, perquè a tots puga arribar la cultura social que venim a escampar.

«No volem fer no més obra educadora, volem també fer acció social...»

«Per això demanem el concurs del poble; nosaltres obrers d'aquest Círcol que sentim les seves necessitats, sabem també lo que vol: desitjam formular les seves reivindicacions justas y llegendimes y salvar sos interessos morals y materials.

«En Deu y en el poble esperam, perquè per Deu y pel poble treballam.»

Beníssim! Ens plau molt aquest llenguatge tan cristià y sincer. La més coral benvenguda al novell company amb qui ens sembla que hem d'esser amics de bon de veres.

VETLADA A N-EL «CENTRE CATALÀ»

El dia de la Candelera, el «Manyoch Regionalista» d'Alaró, en massa, visità la societat «El Centre Català» de Palma.

Ab tal molit y en obsequi dels manyoquistes, a n-aquella societat se celebrà una vetlada que sortí sumament agradable pel seu caràcter familiar y expansiva germanor que reynà entre'ls concurrents.

Després d'haverse ballades unes ayroses y clàssiques sardanes pel distingit senyoriu qu'embellia la festa, el manyoquista, D. Sebastià Xalapeira, donà una conferencia sobre les quatre barres, fent historia de la bandera catalana, enaltint les seves glòries y les esencencies de sa llengua, tot acabant fent constar que tots els espanyols som germans y que Catalunya es per nosaltres nostra mare.

El secretari del «Centre» y colaborador nostre, D. Antoni Oliart, feu un hermós parlament, saludant al «Manyoch Regionalista», dient d'ell, qu'es la llevoreta que dins breu temps se convertirà en un camp de deurades espigues; y agraint els alaroners les atencions de que varen esser objecte quant la majoria dels socis del «Centre» anaren en expedició a Alaró, donà un visca al «Manyoch Regionalista», que va esser contestat ab entusiasme.

Els dos oradors foren aplaudits llargament distintes vegades.

Nosaltres agraïm a n-els del «Centre Català» la invitació a dita festa y les atencions de que forem objecte entre aquella bona gent.

INMORALITAT DEL TEATRE

Pels necis que no volen escoltar a la premsa catòlica en la seva camparya contra la immoralitat del teatre modern, per creure que se tracta d'escrúpols de persones religioses, copiam un párraf d'un discurs pro-

nunciat a Badajoz pel Sr. Unamuno, qu'ara m'ha presa la tasca de descatalogar a l'Espanya.

Vegin lo que diu aqueix *Sant Pare*.

«La mejor prueba de cultura que pueden dar los entremeses y todos los españoles consiste en no asistir nunca á esos asquerosos espectáculos que se dan en esas tablas, sirviendo "carnes flacas," y otras indecencias.

«Esto no es cuestión de ideas, como dicen los majaderos, los ignorantes y los perversos. Es cuestión de dignidad. Quien tenga dignidad debe huir de esa repugnante "sicalipsis," que está embruteciendo la nación.

«Los gobernantes que se proponen combatirla merecen el apoyo y los aplausos de todas las personas honradas.»

QUINTA PELEGRINACIÓ

A TERRA SANTA Y ROMA

Hem rebut els prospectes d'aquesta romaria que organisa D. Joseph M.ª Urguijo, de Bilbao. Sortirà de Barcelona el dia 29 d'Abril, visitant entre altres llocs, Grecia, Constantinopla, illes de Rodes y Chipre, Damasco, Els sants Llocs, Egipte, Estret de Messina, l'illa de Stromboli, Napolis y Roma.

Els preus son: 2200 pessetes en primera classe; 1600 en segona y 1000 en tercera, inclosos tots els gastos. El viatge se farà en l'hermós vapor *Ile de France*.

Per totes les demandes deu dirigir-se la correspondencia a la Junta Organisadora de Bilbao.

Del Món

Janer de 1909.

27=Naufragi de la barca «Deyá» dins la badia de Pollença, gracies al prompte auxili es pogué salvar un dels tripulants encar qu'en mal estat l'altre ja era mort. Al cel sia.

28=Es nomenat quantralmirant el senyor don Joseph del Puente.—Mor a Palma el célebre mestre de ball, en Leandro. R. I. P.

29=Funció al Principal a benefici de les víctimes d'Italia, organisa per la Diputació Provincial, dona bon resultat pecuniari.—D. Antoni Maura pronuncia un discurs al Senat defensant el projecte d'Administració Local y tracten del problema catalanista. Es molt mal rebut pels liberals; no importa més elogi.—Temporals y nevades a Messina; segueixen els moviments sísmics.—Noticies de l'Havana anuncien qu'el govern de Cuba es estat entregat a les autoritats cubanes.—Comensen a Palma les oposicions pera escoles de nines.

30=A Palma s'han suspeses fins dia 4 les oposicions pera escoles de nins.—Nevades en tota Espanya.—Mor el senador vitalici Compte d'Alemania.—A Barcelona s'estrena «La Intellectual» den S. Rusinyol.

31=La R. Academia de Medicina de Palma, celebra la sessió inaugural, pronunciant un hermós discurs el Dr. Losada.—Diuen de Tanger que'l Sultán Muley Ilafid ha sigut agredit sense concurrencies.—El soldat Cameron condemnat a mort, es indultat.

Febrer de 1909.

1=A la *Casa del Pueblo* se celebra un meeting a favor den Lerroux.—Russia intervé en la qüestió balcànica.

2=A Palma en el Centre Català dona una

molt atinada conferencia el Sr. Xalapeira sobre *Les Quatre Barres*; fonc molt aplaudit, llavors se ballaren danses típiques catalanes.—S'inaugura a Barcelona la nova església dels Pares Dominics.—Es condemnat el químic francès Lemoine.—A Barcelona se celebra un meeting catòlic quantre el Bloc lliberal.—La Reina Cristina y la Infanta María Teresa, visiten l'*Asilo de M.ª Cristina*, distribuint els premis.

Noves d'Inca

—Diumenge passat dematinada, morí, després d'haver rebut els sants Sagraments, el Procurador, D. Joan Llobera.

La gentada qu'assistí a son enterro y funeral, patentisaren les moltes simpaties que tenia l'il·lustrat difunt, tant a n-aquesta ciutat com a fora d'Inca.

L'amic Llobera a n-el pareixer ha mort massa jove per la seva apreciable familia; puis trobantse els fills de menor edat, prou falta los ha de fer la seua ombra.

Deu l'haja trobat en gracia seua y don a sa desconsolada esposa, el dó de la resignació cristiana.

—Demà se farà una crida ordenant a tots els qui tenen caramulls de terra embarasant els camins vecinals, que dins el termini de vuit dies los decantin, que passat aquest temps, se vendrán en pública subasta.

—També se prohibirà que durant el carnaval no se pot tirar més que paperins.

—Se diu que dia 14 d'aquest mes se posarà la primera pedra del edifici-Cuarté de infanteria, que s'ha de construir a n-aquesta ciutat; però nostro Ajuntament encara no té acordat res sobre'l dia que s'ha de verificar aquest acte.

—El Sr. Batle ha posada una multa de 10 pessetes a n-en Miquel Grau y Sales, per haver maltractades de paraula a dues joves, anant ell desfressat, enmitj del carrer Major. S'hi se vigilava y se volia, s'en podien posar moltes més.

—El dijous Jarder a Sant Domingo a les dues del cap vespre, se comensarà un torn de veles ab Nostro Amo patent. A les sis, després del rosari, se cantarà el trisagi, hi haurà sermó per un pare caputxi, finalisantse la funció ab el Te-Deum y reserva.

—Durant el triduo de Coranta Hores, dedicades a n-el Cor de Jesús, qu'es celebrarán a la Parroquia els tres dies de Carnaval, predicarà Mn. Joseph Auba.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

Bessó.	el quintá de 00'00 a	00'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	18'50
Xeixa id.	id. de 19'00 a	18'50
Ordi mallorquí.	id. de 11'75 a	11'50
Ordi foraster.	id. a	10'50
Sivada.	id. a	08'00
Ídem forastera.	id. a	0'700
Faves cuïtores.	id. a	26'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'00
Blat de les Indies	id. a	17'00
Siuróns.	id. de 00'00 a	21'00
Fasols.	id. a	25'00
Monjetes de confit	id. a	45'00
Ídem blanques.	id. a	26'00
Figues seques	el quintá de 00'00 a	08'00
Safrá	s'uns de 00'00 a	03'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

EL DORMIR

El dormir es una bella cosa. Benhaurat siga el primer que va dormir y va ensenyar a dormir a sos fills.

El dormir es menjar pel que té gana, aygua pel que té sed, estufa pel que té fret, ayre pel que té calor.

El dormir alivia totes les necessitats del homo y millora totes ses malalties.

El dormir repara totes les forces intel·lectuals gastades, escampa els perjudicis del cervell, desfá les calabrinnes, cura la por excesiva dels porucs, adorm les violentes passions humanes, retorna a l'homo el bon humor.

Els escriptors tenguén present que sos escrits serán crestallins y clars y sos pensaments més frescs en haver acabat de dormir.

Els treballadors pensin que se feina será més perfecta després d'haver dormit.

Els concellers donarán més encertat consell després d'haverlo consultat ab el coixí.

Però s'ha de dormir de certa manera: el llit ha d'esser mitjanament dur y ben plá, el coixí fresc ni massa inflat, ni massa mustigat, la roba del llit escassa, el quarto ben ventilat.

S'han d'evitar les picades de moscars y altres insectes qu'ens poden vacunar mils malalties.

Y sobre tot no s'ha de dormir massa: set y tot lo més vuyt hores. El dormir deu hores fá efectes molts semblants al dormirne no més cinc; atonta l'enteniment, deixa els ossos replegats, la cara embotornada y deixa encara més son.

Dormint massa els homos tornen tontos y fluxos de carácter y les dones tornen lletjes de faccions y de formes y perden joventut y forsa.

L'INSOMNI

Es tot el revés del dormir. Jaure ab insomni casi val tant com treballar; el pensament se cansa ab mils d'idees tenebroses y el cos també agitantse pel llit. A les nits d'insomni venen les pesadilles. Seria curiós fer una llista de les pesadilles que solen afligir als qui no poden dormir.

Uns s'imaginén tancats en un quarto aont una pilota va creixent, creixent, fins arrencarlos, fins aufegarlos. A les hores se desperten y encare no clouen els ulls ja tornen veure com s'infla la maleída bolla. Altres pensen jeroglífics, lletres y senyals que no diuen res y en va se proposen desxifrar. Alguns veuen objectes petits, petits que pesen tant que no'ls poden aixecar de'n terra, mentre que uns altres objectes son grossos com una casa y no més bufant ja parteixen.

Els insomnis son per la salut com vertaderes pedregades: després d'una nit d'insomni no's pot fer res de bò.

Si'n patiu sovint d'una vida tranquila, feís que'l treball sia sempre a les mateixes hores, y en hores de descans mirau de no rumiá res. Abans de jaure podeu llegir qualque cosa ignoscenta, idíllica, y lleugera. Els banys d'aygua salada teba y unes fregües d'esperit després, solen ésser molt bons.

He sentit afirmar a molts de malalts d'insomni que una part de rosari resada a n-el llit, desfá les pesadilles y predisposa a la són fins al punt que rares vegades se pot acabar després de comensada.

A NOSTRES LLETGIDORS

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy, avant per 50 centims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix nombre, de manera que repartintse entre si els nombres cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

¡Voleu més baratura!!

Els subscriptors que paguin una anyalitat adelantada a nostra Administració, tindrán dret a triar un llibre de pesseta, a la llibreria del carrer de Mallorca, 1, Inca.

Aquest oferiment sols es pels subscriptors que paguen 4 pessetes anyals de suscripció.

Els qui se suscriguen durant aquest més a CA-NOSTRA y paguin mitj any adelantat los donarem el regalo que preparam per nostres subscriptors.

La Bona Causa

Llibreria d'en MIQUEL DURÁN

En aquest establiment s'han rebut una partida de coses bones de que tothom deu provehirse ara per a cap d'any.

DIETARIS molt ben presentats	1'00
ALMANACH Bailly-Bailliere	1'50
BLOCS ordinari y religiosos	0'20

Obra de Actualitat

LA SAGRADA EUCHARISTIA

Llibre dedicat a Sa Santitat

PIO X.

PER

MOSSEN PAU MIR Y FERRER

Rector de Porreres.

Se ven en nostra Llibreria a n-el preu de 6 reals. Mallorca, 1, Inca.

Imprenta de Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

Almanac

DE LA FAMILIA CRISTIANA

per l'any 1909.

—(o)—

¿Qui no ha lletgides hermoses bibliografles d'aquesta obreta que compte ja vint anys de la seua publicació? Ei del present any dú escoits gravats y belles historietes que'l fan sumament atractiu y agradable pera la familia.

A nostra Llibreria encare ne queden existencies que darán ab notable rebaixa.

Plantas para curar

— R. B. GIRON —

Medicina y Cirujia de la familia.—Un tomo 3 pesetas.

Mallorca, 1, Inca.

Colecció de Sagells

Ne treven una venal que té 4.000 Sagells, antics y moderns, de tot reynat y república, on una preciositat que val un capital.

Alguns d'aquests son estimats fins a 100 pessetes.

També n'hi ha uns altres 4.000 sense colleccionar, qu'están a la disposició dels qui tenguin bona bossa.

A n-aquesta imprenta ne donarem raó.

Altres Obres Noves

Se son rebudes en nostra Llibreria les sigüents:

DESPUES DE LA HORA DE NONA. Novella dels temps apostòlics, de Monlaur, traduïda al castellá del francés per Mossen Miquel Costa.

RONDALLES CATALANES per D. Ramón Miquel y Planas ab precioses ilustracions per D. Joan Vila.

DICCIONARIO de la lengua española.—Primera edició, Minerva, de bolsillo, de la Casa Calleja.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES

SASTRERIA Y CAMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA,

LA MAS BARATA.

PRECIO FIJO

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS

Carrer de Mallorca, 64, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tindrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.